

בהם, שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שישתדלו בתורה, משום שאחד באחד התקשרו, וישראל למטה בעולם הזה הם קיומו, וקיום של כל שאר העמים. אימתי? בזמן שעושים רצון רבונם.

בא וראה, כשברא הקדוש ברוך הוא אדם בעולם, התקינו פדגמה עליונה (מבדרת), ונתן לו פחו ותקפו באמצע הגוף, ששם שורה הלב, שהוא חזק (ומחזק) כל הגוף ומשם נזון כל הגוף. (וכל אותם איברים שבגוף משם נזון) והרי הלב אחוז ומתחזק במקום עליון שלמעלה (ואחוזוב), שהוא מת הראש ששורה למעלה, וזה נקשר בזה.

ובצורה זו התקין הקדוש ברוך הוא העולם ועשה (אותו) גוף אחד, והתקין איברי הגוף סביב הלב, והלב שורה באמצע כל הגוף. וכל אותם איברים נזונים מאותו לב, שהוא חזק הכל, והכל בו תלויים. ואותו לב נקשר ונאחז במח העליון ששורה למעלה.

בא וראה, כשברא הקדוש ברוך הוא העולם, השרה (סדר) את ים האוקינוס סביב ישוב כל העולם, וישוב כל שבעים האמות כלם סביב לירושלים, וירושלים שורה באמצע כל הישוב, והיא מסוככת להר הבית, והר הבית סביב עזרות ישראל, ואותן עזרות סוככות ללשפת הגזית, ששם יושבים סנהדרין גדולה. ושנינו שאין ישיבה בעזרה, אלא למלכי בית דוד לבדם.

ולשפת הגזית סביב המזבח, והמזבח סביב בית האולם, והאולם להיכל, וההיכל לבית קדש הקדשים, ששם שורה השכינה וכפרת וכרובים וארון.

לבית קדש הקדשים, דתמן שכינה שריא, וכפרת וכרובים וארון. והכא

הוא אתרעי בהו, ואתפני בהו, ואתפאר בהו, דהא עלמא לא אברי אלא בגנייהון דישראל, דישתדלון באורייתא, בגין דחד בחד אתקשרן. וישראל לתתא בהאי עלמא, אינון קיומא דיליה, וקיומא דכל שאר עמין, אימתי בזמן דעבדי רעותא דמאריהון.

הא חזי, פד ברא קדשא בריהו הוא בר נש בעלמא, אתקין ליה פגוונא עלאה (מקרא), ויהב ליה חיליה ותוקפיה באמצעיתא דגופא, דתמן שריא לבא. דהוא תוקפא (ומוונא) דכל גופא, ומתמן אתון כל גופא. (וכל אינון שייפי דגופא מתמן אתונו) והא לבא אחיד (דף קס"א ע"ב) ואתקף פאתר עלאה דלעילא. דאיהו מוחא דרישא, דשארי לעילא (ואחיד ביה), ודא אתקשר בדא.

ובגוונא דדא, אתקין קדשא בריהו הוא עלמא. ועבד (ליה) חד גופא, ואתקין שייפי דגופא סחרניה דלבא, ולבא שארי באמצעיתא דכל גופא. וכל אינון שייפין אתונו מההוא לבא, דהוא תוקפא דכלא, וכלא ביה תליין. וההוא לבא, אתקשר ואתאחד במוחא עלאה דשריא לעילא.

הא חזי, פד ברא קדשא בריהו הוא עלמא, אשרא (ס"א אסדר) לימא דאוקינוס דאסחר כל ישובא דעלמא. וישובא דכל שבעין אומין פלא אסחר לירושלים. וירושלים באמצעיתא דכל ישובא שריא. והיא אסחרא להר הבית. והר הבית אסחר לעזרות דישראל. ואינון עזרות סחרן ללשפת הגזית, דתמן סנהדרין גדולה יתבין. ותגיןן, לית ישיבה בעזרה, אלא למלכי בית דוד בלחודייהו.

ולשפת הגזית אסחר למזבח. והמזבח אסחר לבית האולם. והאולם להיכל. והיכל